

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਰਸੁ ਸਰਸੁ ਆਗਿਆ ॥ ਹੋਹਿ ਆਨੰਦ ਸਗਲ ਭਾਗ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ
ਸੰਗੇ ਮਨੁ ਪਰਫੜੈ ਮਿਲਿ ਮੇਘ ਧਰ ਸੁਹਾਗ ॥੧॥ ਘਨਘੋਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੋਰ ॥ ਚਿਤੁ ਚਾਤ੍ਰਕ ਬੁੰਦ ਓਰ ॥
ਐਸੇ ਹਰਿ ਸੰਗੇ ਮਨ ਮੋਹ ॥ ਤਿਆਗਿ ਮਾਇਆ ਧੋਹ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਜਾਗਿਆ

॥੨॥੫॥੨੭॥ {ਪੰਨਾ 1272}

ਪਦ ਅਰਥ:- ਬਰਸੁ—ਵਰਖਾ ਕਰ। ਸਰਸੁ—ਰਸ-ਸਹਿਤ, ਅਨੰਦ ਨਾਲ। ਆਗਿਆ—(ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ) ਹੁਕਮ
ਵਿਚ। ਹੋਹਿ—ਹੋ ਜਾਣ। ਸਗਲ ਭਾਗ—ਸਾਰੇ ਭਾਗ (ਜਾਗ ਪੈਣ)।੧। ਰਹਾਉ।

ਸੰਤ ਸੰਗੇ—ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚ। ਪਰਫੜੈ—ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਿ ਮੇਘ—ਬੱਦਲਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ। ਧਰ—
ਧਰਤੀ।੧।

ਘਨਘੋਰ—ਬੱਦਲਾਂ ਦੀ ਗਰਜ। ਚਾਤ੍ਰਕ—ਪਪੀਹਾ। ਓਰ—ਤਰਫ, ਪਾਸੇ, ਵਲ। ਐਸੇ—ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਮਨ
ਮੋਹ—ਮਨ ਦਾ ਮੋਹ, ਮਨ ਦਾ ਪਿਆਰ। ਤਿਆਗਿ—ਤਿਆਗ ਕੇ। ਧੋਹ—ਠਗੀ। ਮਿਲਿ—ਮਿਲ ਕੇ। ਸੰਤ—
ਗੁਰੂ।੨।

ਅਰਥ:- (ਹੇ ਨਾਮ-ਜਲ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਗੁਰੂ! ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ) ਰਜਾ ਵਿਚ ਆਨੰਦ ਨਾਲ (ਨਾਮ-ਜਲ ਦੀ) ਵਰਖਾ
ਕਰ। (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਇਹ ਵਰਖਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ) ਆਤਮਕ ਆਨੰਦ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ
ਭਾਗ (ਜਾਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ)।੧।

ਹੇ ਭਾਈ! ਜਿਵੇਂ ਬੱਦਲਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਭਾਗ ਜਾਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਿਵੇਂ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚ
(ਮਨੁੱਖ ਦਾ) ਮਨ ਟਹਿਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।੧।

ਹੇ ਭਾਈ! (ਜਿਵੇਂ) ਮੋਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਬੱਦਲਾਂ ਦੀ ਗਰਜ ਨਾਲ ਹੈ, (ਜਿਵੇਂ) ਪਪੀਹੇ ਦਾ ਚਿੱਤ (ਵਰਖਾ ਦੀ) ਬੁੰਦ ਵਲ
(ਪਰਤਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ), ਤਿਵੇਂ (ਤੂੰ ਭੀ) ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ (ਆਪਣੇ) ਮਨ ਦਾ ਪਿਆਰ ਜੋੜ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਗੁਰੂ ਨੂੰ
ਮਿਲ ਕੇ ਮਾਇਆ ਦੀ ਠੱਗੀ ਦੂਰ ਕਰ ਕੇ (ਮਨੁੱਖ ਦਾ) ਮਨ (ਮਾਇਆ ਦੇ ਮੋਹ ਦੀ ਨੀਂਦ ਵਿਚੋਂ) ਜਾਗ ਪੈਂਦਾ
ਹੈ।੨।੫। 27।